

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/847 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 mai 2015

privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Fluxurile de bani iliciți rezultate din transferurile de fonduri pot deteriora integritatea, stabilitatea și reputația sectorului financiar și pot amenința piața internă a Uniunii, precum și dezvoltarea internațională. Spălarea banilor, finanțarea terorismului și criminalitatea organizată rămân probleme semnificative, care ar trebui abordate la nivelul Uniunii. Soliditatea, integritatea și stabilitatea sistemului de transferuri de fonduri și încrederea în sistemul financiar în ansamblul său ar putea fi grav compromise de demersurile infractorilor și ale complicilor acestora fie de a disimula originea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni, fie de a transfera fonduri pentru activități infracționale sau în scopuri teroriste.
- (2) Pentru a facilita activitățile lor infracționale, persoanele care spală bani și cele care finanțează terorismul profită de libera circulație a capitalurilor în interiorul spațiului financiar integrat al Uniunii, dacă nu se adoptă anumite măsuri de coordonare la nivelul Uniunii. Cooperarea internațională în cadrul Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și punerea în aplicare la nivel global a recomandărilor sale vizează prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului atunci când se transferă fonduri.
- (3) Având în vedere amploarea acțiunii care urmează să fie întreprinsă, Uniunea ar trebui să asigure faptul că standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării adoptate de GAFI la 16 februarie 2012 (denumite în continuare „recomandările GAFI revizuite”), și în special Recomandarea 16 a GAFI privind transferurile electronice (denumită în continuare „Recomandarea 16 a GAFI”), și nota explicativă revizuită pentru punerea sa în aplicare sunt puse în aplicare uniform în întreaga Uniune,

⁽¹⁾ JO C 166, 12.6.2013, p. 2.

⁽²⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 31.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 20 aprilie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 20 mai 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

precum și faptul că nu se face nicio discriminare și nu există nicio discrepanță între plățile din cadrul unui stat membru, pe de o parte, și plățile transfrontaliere între state membre, pe de altă parte. O acțiune necoordonată, întreprinsă doar de către state membre acționând separat, în domeniul transferurilor transfrontaliere de fonduri ar putea să aibă un impact semnificativ asupra bunei funcționări a sistemelor de plată la nivelul Uniunii și, prin urmare, ar putea aduce prejudicii pieței interne în domeniul serviciilor financiare.

- (4) Pentru a încuraja o abordare coerentă la nivel internațional și a crește eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, viitoarele acțiuni ale Uniunii ar trebui să țină seama de evoluțiile la nivel internațional, și anume de recomandările GAFI revizuite.
- (5) Punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv a Recomandării 16 a GAFI, reprezintă mijloace relevante și eficiente pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (6) Prezentul regulament nu își propune să impună sarcini sau costuri inutile prestatorilor de servicii de plată și persoanelor care utilizează serviciile acestora. În acest sens, abordarea preventivă ar trebui să aibă un scop specific și să fie proporțională și ar trebui să respecte întru totul libera circulație a capitalului, garantată pe întreg teritoriul Uniunii.
- (7) În Strategia revizuită a Uniunii privind finanțarea terorismului din 17 iulie 2008 (denumită în continuare „Strategia revizuită”) s-a evidențiat faptul că trebuie depuse în continuare eforturi pentru a preveni finanțarea terorismului și pentru a controla modul în care persoanele suspectate de terorism își utilizează propriile resurse financiare. Este recunoscut faptul că GAFI se străduiește constant să își îmbunătățească recomandările și depune eforturi pentru a ajunge la o înțelegere comună a modului de punere în aplicare a acestora. În Strategia revizuită se menționează faptul că punerea în aplicare a recomandărilor GAFI revizuite de către toți membrii GAFI și de către membrii organismelor regionale similare GAFI este evaluată periodic și că, din acest punct de vedere, este important să existe o abordare comună a statelor membre cu privire la punerea în aplicare.
- (8) Pentru a preveni finanțarea terorismului, au fost luate măsuri de înghețare a fondurilor și a resurselor economice ale anumitor persoane, grupuri și entități, inclusiv prin Regulamentele (CE) nr. 2580/2001⁽¹⁾, (CE) nr. 881/2002⁽²⁾ și (UE) nr. 356/2010⁽³⁾ ale Consiliului. În același scop au fost luate măsuri de protejare a sistemului financiar împotriva transmiterii de fonduri și de resurse financiare în scopuri teroriste. Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ cuprinde o serie de astfel de măsuri. Cu toate acestea, măsurile menționate nu sunt suficiente pentru a împiedica pe deplin teroriștii și alți infractori să aibă acces la sistemele de plată pentru a-și transfera fondurile.
- (9) Trasabilitatea completă a transferurilor de fonduri poate reprezenta un instrument extrem de important și de valoros în materie de prevenire, depistare și investigare a activităților de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, precum și la punerea în aplicare a unor măsuri restrictive, în special a celor impuse de Regulamentele (CE) nr. 2580/2001, (CE) nr. 881/2002 și (UE) nr. 356/2010, cu deplina respectare a regulamentelor Uniunii de punere în aplicare a acestor măsuri. Prin urmare, pentru a asigura transmiterea informațiilor de-a lungul lanțului de plăți, este oportun să se prevadă un sistem care să impună prestatorilor de servicii de plată obligația de a însoți transferurile de fonduri de informații cu privire la plătitor și la beneficiarul plății.
- (10) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere măsurilor restrictive impuse prin regulamente bazate pe articolul 215 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum Regulamentele (CE) nr. 2580/2001, (CE) nr. 881/2002 și (UE) nr. 356/2010, care pot solicita ca prestatorii de servicii de plată ai plătitorilor și ai beneficiarilor plăților, precum și prestatorii intermediari de servicii de plată să ia măsurile corespunzătoare în vederea înghețării anumitor fonduri sau să se conformeze anumitor restricții specifice privind anumite transferuri de fonduri.

(1) Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, 28.12.2001, p. 70).

(2) Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu rețeaua Al-Qaida (JO L 139, 29.5.2002, p. 9).

(3) Regulamentul (UE) nr. 356/2010 al Consiliului din 26 aprilie 2010 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva unor persoane fizice sau juridice, entități sau organisme, având în vedere situația din Somalia (JO L 105, 27.4.2010, p. 1).

(4) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (a se vedea pagina 73 din prezentul Jurnal Oficial).

- (11) De asemenea, prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere legislației naționale de transpunere a Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. De exemplu, datele cu caracter personal colectate în scopul asigurării conformității cu dispozițiile prezentului regulament nu ar trebui să fie prelucrate suplimentar în vreun fel care să fie incompatibil cu Directiva 95/46/CE. În special, ar trebui să fie strict interzisă prelucrarea suplimentară a datelor cu caracter personal în scopuri comerciale. Combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este recunoscută ca o rațiune importantă de interes public de către toate statele membre. Prin urmare, în aplicarea prezentului regulament, transferul de date cu caracter personal către o țară terță care nu asigură un nivel adecvat de protecție în conformitate cu articolul 25 din Directiva 95/46/CE ar trebui să fie permis în conformitate cu articolul 26 din directiva respectivă. Este important ca prestatorii de servicii de plată care își desfășoară activitatea în mai multe jurisdicții, cu filiale sau sucursale situate în afara Uniunii, să nu fie împiedicați să transfere date cu privire la tranzacții suspecte în cadrul aceleiași organizații, cu condiția să aplice garanții adecvate. În plus, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului și ai beneficiarului plății și prestatorii intermediari de servicii de plată ar trebui să dispună de măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a proteja datele cu caracter personal împotriva pierderii accidentale, modificării, dezvăluirii neautorizate sau accesului neautorizat.
- (12) În domeniul de aplicare a prezentului regulament nu intră persoanele a căror activitate se limitează la transformarea documentelor pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează în temeiul unui contract încheiat cu un prestator de servicii de plată și nici persoanele care furnizează prestatorilor de servicii de plată doar sisteme de mesagerie sau alte sisteme de sprijin pentru transmiterea de fonduri sau sisteme de compensare și decontare.
- (13) Transferurile de fonduri corespunzătoare serviciilor menționate la articolul 3 literele (a) – (m) și litera (o) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ nu fac obiectul dispozițiilor prezentului regulament. Este oportun să se excludă din domeniul de aplicare al prezentului regulament și transferurile de fonduri care prezintă un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Excluderile respective ar trebui să vizeze cardurile de plată, instrumentele de monedă electronică, telefoanele mobile sau alte dispozitive digitale sau informatice preplătite sau cumpărate cu abonament, cu caracteristici similare, atunci când acestea sunt utilizate în mod exclusiv pentru achiziționarea de bunuri sau servicii, iar numărul cardului, instrumentului sau dispozitivului însoțește toate transferurile. Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică cazurilor în care un card de plată, un instrument de monedă electronică, un telefon mobil sau orice un alt dispozitiv digital sau informatic preplătit sau cumpărat cu abonament, cu caracteristici similare, este utilizat pentru a efectua un transfer de fonduri între persoane. În plus, sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament retragerile de la bancomate, plata impozitelor, a amenzilor sau a altor taxe, transferurile de fonduri efectuate prin schimburi de imagini ale cecurilor, inclusiv cecurile trunchiate sau cambiile și transferurile de fonduri în cazul cărora atât plătitorul, cât și beneficiarul plății sunt prestatori de servicii de plată care acționează în nume propriu.
- (14) Pentru a ține seama de caracteristicile speciale ale sistemelor de plată naționale și cu condiția ca transferul de fonduri să poată fi urmărit întotdeauna până la plătitor, statele membre ar trebui să poată exclude din domeniul de aplicare a prezentului regulament anumite transferuri de fonduri interne cu valoare redusă, inclusiv plățile electronice giro, utilizate pentru achiziționarea de bunuri sau servicii.
- (15) Prestatorii de servicii de plată ar trebui să se asigure că informațiile cu privire la plătitor și la beneficiarul plății nu lipsesc și nu sunt incomplete.
- (16) Pentru a nu afecta eficiența sistemelor de plată și pentru a se obține un echilibru între riscul de a încuraja tranzacțiile ilegale ca urmare a unor cerințe de identificare prea stricte, pe de o parte, și posibila amenințare teroristă reprezentată de transferurile mici de fonduri, pe de altă parte, obligația de a verifica exactitatea informațiilor cu privire la plătitor sau la beneficiarul plății ar trebui, în cazul transferurilor de fonduri care încă nu au fost verificate, să se aplice numai transferurilor de fonduri individuale care depășesc 1 000 EUR, cu excepția cazului în care un transfer pare să fie legat de alte transferuri de fonduri care, împreună, ar depăși 1 000 EUR, sau a cazului în care fondurile au fost primite sau încasate în numerar ori în monedă electronică anonimă sau a cazului în care există motive întemeiate pentru a presupune că este vorba despre o activitate de spălare de banilor ori de finanțare a terorismului.
- (17) Pentru transferurile de fonduri în cazul cărora se consideră că verificarea a avut loc, prestatorii de servicii de plată nu ar trebui să aibă obligația să verifice informațiile cu privire la plătitor sau la beneficiarul plății care însoțesc fiecare transfer de fonduri, dacă au fost îndeplinite obligațiile prevăzute de Directiva (UE) 2015/849.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

- (18) Având în vedere actele legislative ale Uniunii cu privire la serviciile de plată, și anume Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (¹), Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (²) și Directiva 2007/64/CE, ar trebui să fie suficient să se prevadă ca numai informațiile simplificate să însoțească transferurile de fonduri în cadrul Uniunii, cum ar fi numărul (numerele) de cont de plăți sau un cod unic de identificare a tranzacției.
- (19) Pentru a permite autorităților din țările terțe responsabile în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului să descopere sursa fondurilor folosite în aceste scopuri, transferurile de fonduri efectuate din Uniune în afara acesteia ar trebui să fie însoțite de informații complete cu privire la plătitor și la beneficiarul plății. Autorităților respective ar trebui să li se permită accesul la informații complete cu privire la plătitor și la beneficiarul plății numai în scopul prevenirii, depistării și investigării cazurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.
- (20) Autoritățile din statele membre responsabile pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și agențiile judiciare și cele de aplicare a legii relevante din statele membre ar trebui să coopereze mai strâns între ele și cu autoritățile relevante din țările terțe, inclusiv cele din țările în curs de dezvoltare, pentru a consolida și mai mult transparența și schimbul de informații și bune practici.
- (21) În ceea ce privește transferurile de fonduri efectuate de un singur plătitor care urmează să fie transmise sub forma unor loturi de transferuri individuale din Uniune în afara acesteia, ar trebui să se prevadă ca fiecare dintre aceste transferuri individuale să fie însoțit numai de numărul de cont de plăți al plătitorului sau de codul unic de identificare a tranzacției, precum și de informații complete privind beneficiarul plății, cu condiția ca lotul să conțină informații complete cu privire la plătitor a căror exactitate a fost verificată și informații complete cu privire la beneficiarul plății a căror trasabilitate este deplină.
- (22) Pentru a verifica dacă transferurile de fonduri sunt însoțite de informațiile cerute cu privire la plătitor și la beneficiarul plății și pentru a facilita identificarea tranzacțiilor suspecte, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și prestatorul intermediar de servicii de plată ar trebui să aplice proceduri eficiente pentru a depista dacă lipsesc informații cu privire la plătitor și la beneficiarul plății sau dacă acestea sunt incomplete. Aceste proceduri ar trebui să includă controlul *a posteriori* sau controlul în timp real, atunci când acest lucru este posibil. Autoritățile competente ar trebui să asigure faptul că prestatorii de servicii de plată includ informațiile cerute privind tranzacția în mesajul legat de transferul electronic sau în mesajul aferent pe parcursul întregului lanț de plăți.
- (23) Ca urmare a riscului potențial ca transferurile anonime să reprezinte o spălare a banilor și finanțare a terorismului, este necesar să se impună prestatorilor de servicii de plată obligația de a solicita informații cu privire la plătitor și la beneficiarul plății. În conformitate cu abordarea bazată pe risc elaborată de GAFI, este necesar să se identifice atât domeniile care prezintă un risc mai ridicat, cât și cele care prezintă un risc mai scăzut, pentru a gestiona mai bine riscul spălării banilor și finanțării terorismului. Prin urmare, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și prestatorul intermediar de servicii de plată ar trebui să dispună de proceduri eficiente bazate pe evaluarea riscurilor, care să se aplice în cazurile în care un transfer de fonduri nu este însoțit de informațiile cerute privind plătitorul sau beneficiarul plății, pentru a le permite să hotărască dacă să execute, să respingă sau să suspende transferul respectiv și să determine măsurile adecvate care se pot lua în acest caz.
- (24) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și prestatorul intermediar de servicii de plată ar trebui să dea dovadă de o vigoare deosebită, analizând riscurile, atunci când constată că informațiile cu privire la plătitor sau la beneficiarul plății lipsesc sau sunt incomplete și ar trebui să raporteze tranzacțiile suspecte autorităților competente, în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute de Directiva (UE) 2015/849, precum și cu măsurile naționale de transpunere a directivei respective.
- (25) Dispozițiile privind transferurile de fonduri în cazul cărora informațiile cu privire la plătitor sau la beneficiarul plății lipsesc sau sunt incomplete se aplică fără a aduce atingere niciunei obligații care revine prestatorilor de servicii de plată și prestatorilor intermediari de servicii de plată de a suspenda și/sau a respinge transferurile de fonduri care încalcă dispoziții de drept civil, administrativ sau penal.
- (26) Pentru a sprijini prestatorii de servicii de plată să instituie proceduri eficiente pentru a depista cazurile în care primesc transferuri de fonduri în cazul cărora informațiile cu privire la plătitor sau la beneficiarul plății lipsesc sau sunt incomplete și să întreprindă acțiuni de urmărire, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea

(¹) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

(²) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

Bancară Europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, ar trebui să publice orientări.

- (27) Pentru a permite luarea de măsuri prompte pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, prestatorii de servicii de plată ar trebui să răspundă rapid la cererile de informații cu privire la plătitor și la beneficiarul plății care le sunt adresate de către autoritățile responsabile în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului din statul membru în care sunt stabiliți prestatorii de servicii de plată respectivi.
- (28) Numărul de zile necesare pentru a răspunde cererilor de informații cu privire la plătitor este stabilit în funcție de numărul de zile lucrătoare din statul membru al prestatorului de servicii de plată al plătitorului.
- (29) Deoarece este posibil ca, în cadrul anchetelor penale, datele cerute sau persoanele implicate într-o tranzacție să nu poată fi identificate timp de mai multe luni sau chiar ani după efectuarea transferului inițial de fonduri, precum și pentru a putea avea acces la elemente de probă esențiale în contextul anchetelor, este necesar să se impună prestatorilor de servicii de plată obligația de a păstra informațiile cu privire la plătitor și la beneficiarul plății pentru o perioadă de timp în vederea prevenirii, depistării și investigării activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Această perioadă ar trebui limitată la cinci ani, după care toate datele cu caracter personal ar trebui șterse, dacă dreptul intern nu prevede altfel. Dacă este necesar pentru prevenirea, depistarea sau investigarea activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și după efectuarea unei evaluări a necesității și a proporționalității acestei măsuri, statele membre ar trebui să poată permite sau impune păstrarea în continuare a datelor pentru o perioadă suplimentară care să nu depășească cinci ani și fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijlocele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs.
- (30) În vederea îmbunătățirii respectării prezentului regulament și în conformitate cu comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2010 intitulată „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare”, ar trebui consolidate competențele autorităților competente de a adopta măsuri de supraveghere și de a aplica sancțiuni. Ar trebui prevăzute sancțiuni și măsuri administrative și, dată fiind importanța combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni și măsuri eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre ar trebui să informeze despre acestea Comisia și comitetului mixt al ABE, EIOPA și ESMA (denumite în continuare împreună „AES”).
- (31) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a capitolului V din prezentul regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (32) Mai multe țări și teritorii care nu fac parte din teritoriul Uniunii au o uniune monetară cu un stat membru, fac parte din spațiul monetar al unui stat membru sau au semnat o convenție monetară cu Uniunea reprezentată de un stat membru și au prestatori de servicii de plată care participă direct sau indirect la sistemele de plată și decontare ale statului membru respectiv. Pentru a evita aplicarea prezentului regulament la transferurile de fonduri între statele membre în cauză și țările sau teritoriile respective, aplicare care ar avea un efect negativ semnificativ asupra economiei acestor țări sau teritorii, este necesar să se prevadă posibilitatea ca aceste transferuri de fonduri să fie considerate drept transferuri de fonduri în interiorul statelor membre în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (EU) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (33) Având în vedere numărul de modificări care ar trebui aduse Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ în temeiul prezentului regulament, regulamentul respectiv ar trebui abrogat din motive de claritate.
- (34) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate.
- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7, dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47, precum și principiul *ne bis in idem*.
- (36) Pentru a asigura introducerea fără probleme a noului cadru de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, este oportun ca data punerii în aplicare a prezentului regulament să coincidă cu termenul pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849.
- (37) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și a emis un aviz la 4 iulie 2013 ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele privind informațiile cu privire la plătitori și la beneficiarii plăților, care însoțesc transferurile de fonduri, în orice monedă, în scopul prevenirii, depistării și investigării activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, în cazul în care cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată implicați în transferul de fonduri este stabilit în Uniune.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică transferurilor de fonduri, în orice monedă, care sunt transmise sau primite de către un prestator de servicii de plată sau de un prestator intermediar de servicii de plată care este stabilit în Uniune.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor enumerate la articolul 3 literele (a)-(m) și (o) din Directiva 2007/64/CE.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică transferurilor de fonduri efectuate utilizând un card de plată, un instrument de monedă electronică ori un telefon mobil sau orice alt dispozitiv digital sau informatic preplătit sau cumpărat cu abonament, cu caracteristici similare, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) cardul, instrumentul sau dispozitivul respectiv este utilizat exclusiv pentru a plăti bunuri sau servicii; și
- (b) numărul cardului, instrumentului sau dispozitivului respectiv însoțește toate transferurile care decurg din tranzacție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 345, 8.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ JO C 32, 4.2.2014, p. 9.

Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică atunci când un card de plată, un instrument de monedă electronică ori un telefon mobil sau orice alt dispozitiv digital sau informatic preplătit sau cumpărat cu abonament, cu caracteristici similare, este folosit pentru a efectua un transfer de fonduri între persoane.

(4) Prezentul regulament nu se aplică persoanelor care nu au nicio activitate în afară de cea de a transforma documentele pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează în temeiul unui contract încheiat cu un prestator de servicii de plată, și nici persoanelor care nu au nicio activitate în afară de cea de a furniza prestatorilor de servicii de plată sisteme de mesagerie sau alte sisteme de suport pentru transmiterea fondurilor sau sisteme de compensare și decontare.

Prezentul regulament nu se aplică transferurilor de fonduri:

- (a) care implică retragerea de numerar de către plătitor din contul de plăți propriu;
 - (b) care transferă fonduri către autorități publice ca plată a impozitelor, a amenzilor sau a altor taxe în interiorul unui stat membru;
 - (c) în cazul cărora atât plătitorul, cât și beneficiarul plății sunt prestatori de servicii de plată care acționează în nume propriu;
 - (d) efectuate prin schimburi de imagini ale cecurilor, inclusiv cecuri trunchiate.
- (5) Un stat membru poate decide să nu aplice prezentul regulament transferurilor de fonduri efectuate în cadrul teritoriului său către un cont de plăți al beneficiarului plății care permite plata exclusiv pentru furnizarea de bunuri sau de servicii, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății face obiectul Directivei (UE) 2015/849;
 - (b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății poate să urmărească, prin intermediul beneficiarului plății, cu ajutorul unui cod unic de identificare a tranzacției, transferul de fonduri de la persoana care are un acord încheiat cu beneficiarul plății pentru furnizarea de bunuri sau servicii;
 - (c) cuantumul transferului de fonduri nu depășește 1 000 EUR.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „finanțarea terorismului” înseamnă finanțarea terorismului astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849;
2. „spălare a banilor” înseamnă activitățile de spălare a banilor menționate la articolul 1 alineatul (3) și (4) din Directiva (UE) 2015/849;
3. „plătitor” înseamnă o persoană care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un transfer de fonduri din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, care dă un ordin de transfer de fonduri;
4. „beneficiar al plății” înseamnă o persoană care este destinatarul vizat al transferului de fonduri;
5. „prestator de servicii de plată” înseamnă categoriile de prestatori de servicii de plată menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, persoanele fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 26 din directiva respectivă și persoanele juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 9 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care prestează servicii de transfer de fonduri;
6. „prestator intermediar de servicii de plată” înseamnă un prestator de servicii de plată care nu este un prestator de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății și care primește și transmite un transfer de fonduri în numele prestatorului de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății sau al altui prestator intermediar de servicii de plată;
7. „cont de plăți” înseamnă un cont de plăți astfel cum este definit la articolul 4 punctul 14 din Directiva 2007/64/CE;
8. „fonduri” înseamnă fonduri astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 15 din Directiva 2007/64/CE;

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

9. „transfer de fonduri” înseamnă orice tranzacție efectuată, cel puțin parțial, prin mijloace electronice în numele unui plătitor prin intermediul unui prestator de servicii de plată, pentru a se pune fonduri la dispoziția beneficiarului plății prin intermediul unui prestator de servicii de plată, indiferent dacă plătitorul și beneficiarul plății sunt sau nu aceeași persoană și indiferent dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt identici, inclusiv:
- (a) transferuri de credit, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;
 - (b) debitări directe, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;
 - (c) remiteri de bani, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 13 din Directiva 2007/64/CE, indiferent dacă sunt interne sau transfrontaliere;
 - (d) transferuri efectuate utilizând un card de plată, un instrument de monedă electronică sau un telefon mobil sau orice alt dispozitiv digital sau informatic preplătit sau cumpărat cu abonament, cu caracteristici similare;
10. „transfer procesat în cadrul unui lot” înseamnă o serie de transferuri individuale de fonduri grupate în vederea transmiterii;
11. „cod unic de identificare a tranzacției” înseamnă o combinație de litere, cifre sau simboluri, stabilită de prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu protocoalele sistemelor de plată și decontare sau ale sistemelor de mesagerie utilizate pentru transferul de fonduri, care permite urmărirea tranzacției până la plătitor și la beneficiarul plății;
12. „transfer de fonduri între persoane” înseamnă o tranzacție între persoane fizice care, în calitate de consumatori, acționează în alte scopuri decât cele comerciale, de afaceri sau profesionale.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE PRESTATORILOR DE SERVICII DE PLATĂ

SECȚIUNEA I

Obligațiile prestatorului de servicii de plată al plătitorului

Articolul 4

Informațiile care însoțesc transferurile de fonduri

- (1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că transferurile de fonduri sunt însoțite de următoarele informații cu privire la plătitor:
- (a) numele plătitorului;
 - (b) numărul de cont de plăți al plătitorului; și
 - (c) adresa plătitorului, numărul documentului personal oficial, numărul de identificare al clientului sau data și locul nașterii.
- (2) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că transferul de fonduri este însoțit de următoarele informații cu privire la beneficiarul plății:
- (a) numele beneficiarului plății; și
 - (b) numărul de cont de plăți al beneficiarului plății.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (b), în cazul transferurilor care nu se efectuează din sau către un cont de plăți, prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că transferul de fonduri este însoțit de un cod unic de identificare a tranzacției în locul numărului (numerele) de cont de plăți.
- (4) Înainte de a transfera fondurile, prestatorul de servicii de plată al plătitorului verifică exactitatea informațiilor menționate la alineatul (1) pe baza documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă fiabilă și independentă.
- (5) Verificarea menționată la alineatul (4) este considerată îndeplinită în cazul în care:
- (a) identitatea unui plătitor a fost verificată în conformitate cu articolul 13 din Directiva (UE) 2015/849, iar informațiile obținute în urma verificării respective au fost păstrate în conformitate cu articolul 40 din directiva respectivă; sau
 - (b) plătitorului i se aplică articolul 14 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849.

(6) Fără a aduce atingere derogărilor prevăzute la articolele 5 și 6, prestatorului de servicii de plată al plătitorului i se interzice să execute orice transfer de fonduri înainte de a asigura respectarea deplină a obligațiilor prevăzute în prezentul articol.

Articolul 5

Transferuri de fonduri în interiorul Uniunii

(1) Prin derogare de la articolul 4 alineatele (1) și (2), atunci când toți prestatorii de servicii de plată implicați în lanțul de plată sunt stabiliți în Uniune, transferurile de fonduri sunt însoțite cel puțin de numărul de cont de plăți atât al plătitorului, cât și al beneficiarului plății sau, acolo unde se aplică articolul 4 alineatul (3), de codul unic de identificare a tranzacției, fără a aduce atingere cerințelor în materie de informații prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 260/2012, acolo unde este cazul.

(2) În pofida alineatului (1), în termen de trei zile lucrătoare de la primirea unei cereri de informații din partea prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau a prestatorului intermediar de servicii de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziție următoarele informații:

- (a) pentru transferuri de fonduri al căror quantum depășește 1 000 EUR, indiferent dacă transferurile respective sunt efectuate într-o singură tranzacție sau în mai multe tranzacții care par să fie legate, informații privind plătitorul sau beneficiarul plății în conformitate cu articolul 4;
- (b) pentru transferurile de fonduri al căror quantum nu depășește 1 000 EUR și care nu par să fie legate de alte transferuri de fonduri care, împreună cu transferul în cauză, depășesc 1 000 EUR, cel puțin:
 - (i) numele plătitorului și numele beneficiarului plății; și
 - (ii) numărul de cont de plăți atât al plătitorului, cât și al beneficiarului plății sau, acolo unde se aplică articolul 4 alineatul (3), codul unic de identificare a tranzacției.

(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (4), în cazul transferurilor de fonduri menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu este obligat să verifice informațiile cu privire la plătitor, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului:

- (a) a primit fondurile care fac obiectul transferului în numerar sau în monedă electronică anonimă; sau
- (b) are motive întemeiate pentru a suspecta că este vorba despre o activitate de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Articolul 6

Transferuri de fonduri în afara Uniunii

(1) În cazul unui transfer procesat în cadrul unui lot de la un singur plătitor în situația în care prestatorii de servicii de plată ai beneficiarilor plății sunt stabiliți în afara Uniunii, articolul 4 alineatul (1) nu se aplică transferurilor individuale grupate, cu condiția ca transferul procesat în cadrul unui lot să cuprindă informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1), (2) și (3), informațiile respective să fi fost verificate în conformitate cu articolul 4 alineatele (4) și (5), și transferurile individuale să fie însoțite de numărul de cont de plăți al plătitorului sau, acolo unde se aplică articolul 4 alineatul (3), de codul unic de identificare a tranzacției.

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) și, după caz, fără a aduce atingere informațiilor cerute în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 260/2012, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este stabilit în afara Uniunii, transferurile de fonduri al căror quantum nu depășește 1 000 EUR și care nu par să fie legate de alte transferuri de fonduri care, împreună cu transferul în cauză, depășesc 1 000 EUR, sunt însoțite cel puțin de:

- (a) numele plătitorului și al beneficiarului plății; și
- (b) numărul de cont de plăți atât al plătitorului, cât și al beneficiarului plății sau, acolo unde se aplică articolul 4 alineatul (3), codul unic de identificare a tranzacției.

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (4), prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu este obligat să verifice informațiile referitoare la plătitor menționate în prezentul alineat, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului:

- (a) a primit fondurile care fac obiectul transferului în numerar sau în monedă electronică anonimă; sau
- (b) are motive întemeiate pentru a suspecta că este vorba despre o activitate de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

SECȚIUNEA 2

Obligațiile prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății

Articolul 7

Depistarea informațiilor lipsă privind plătitorul sau beneficiarul plății

(1) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății instituie proceduri eficace pentru a depista dacă acele câmpuri referitoare la informațiile privind plătitorul și beneficiarul plății din sistemul de mesagerie sau din sistemul de plată și decontare utilizat pentru efectuarea transferului de fonduri au fost completate folosind caractere sau elemente compatibile în conformitate cu convențiile sistemului respectiv.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății instituie proceduri eficace, inclusiv, acolo unde este cazul, control a posteriori sau control în timp real, pentru a depista dacă următoarele informații privind plătitorul sau beneficiarul plății lipsesc:

- (a) în cazul transferurilor de fonduri unde prestatorul de servicii de plată al plătitorului este stabilit în Uniune, informațiile menționate la articolul 5;
- (b) în cazul transferurilor de fonduri unde prestatorul de servicii de plată al plătitorului este stabilit în afara Uniunii, informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2);
- (c) în cazul transferurilor procesate în cadrul unui lot unde prestatorul de servicii de plată al plătitorului este stabilit în afara Uniunii, informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește respectivul transfer procesat în cadrul unui lot.

(3) În cazul transferurilor de fonduri al căror quantum depășește 1 000 EUR, indiferent dacă transferurile respective sunt efectuate într-o singură tranzacție sau în mai multe tranzacții care par să fie legate, înainte de a credita contul de plăți al beneficiarului plății sau de a pune fondurile la dispoziția beneficiarului plății, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății verifică exactitatea informațiilor referitoare la beneficiarul plății menționate la alineatul (2) din prezentul articol pe baza documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă fiabilă și independentă, fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la articolele 69 și 70 din Directiva 2007/64/CE.

(4) În cazul transferurilor de fonduri al căror quantum nu depășește 1 000 EUR, care nu par să fie legate de alte transferuri de fonduri care, împreună cu transferul în cauză, depășesc 1 000 EUR, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este obligat să verifice exactitatea informațiilor referitoare la beneficiarul plății, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății:

- (a) efectuează plata fondurilor în numerar sau în monedă electronică anonimă; sau
- (b) are motive întemeiate pentru a suspecta că este vorba despre o activitate de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(5) Verificarea menționată la alineatele (3) și (4) este considerată îndeplinită în următoarele cazuri:

- (a) identitatea unui beneficiar al plății a fost verificată în conformitate cu articolul 13 din Directiva (UE) 2015/849, iar informațiile obținute în urma verificării respective au fost păstrate în conformitate cu articolul 40 din directiva respectivă; sau
- (b) beneficiarului plății i se aplică articolul 14 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849.

Articolul 8

Transferuri de fonduri în cazul cărora informațiile privind plătitorul sau beneficiarul plății lipsesc sau sunt incomplete

(1) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății pune în aplicare proceduri eficace bazate pe evaluarea riscurilor, inclusiv procedurile bazate pe riscul asociat menționate la articolul 13 din Directiva (UE) 2015/849, pentru a determina dacă să execute, să respingă sau să suspende un transfer de fonduri în cazul căruia informațiile complete cerute privind plătitorul și beneficiarul plății lipsesc și pentru a lua măsurile adecvate pe care trebuie să le urmeze.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății constată, la primirea transferului de fonduri, că informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) sau (2), articolul 5 alineatul (1) sau articolul 6 lipsesc sau sunt incomplete ori nu au fost completate folosind caracterele sau elementele compatibile în conformitate cu convențiile sistemului de mesagerie sau de plată și decontare, astfel cum este menționat la articolul 7 alineatul (1), prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății respinge transferul sau solicită informațiile cerute privind plătitorul și beneficiarul plății, înainte sau după creditarea contului de plăți al beneficiarului plății sau punerea fondurilor la dispoziția beneficiarului plății, în funcție de riscul asociat.

(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată omite în mod repetat să furnizeze informațiile cerute privind plătitorul sau beneficiarul plății, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății ia măsuri, care, în primă fază, pot include emiterea unor avertismente și stabilirea unor termene-limită, înainte de respingerea oricărui nou transfer de fonduri care provine de la prestatorul de servicii de plată respectiv, sau înainte de limitarea ori încetarea relației comerciale cu respectivul prestator de servicii de plată.

Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății raportează acest lucru și măsurile luate autorității competente responsabile de monitorizarea respectării dispozițiilor privind combaterea spălării banilor și finanțarea terorismului.

Articolul 9

Evaluare și raportare

Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății ia în considerare informațiile lipsă sau incomplete privind plătitorul sau beneficiarul plății ca factor pentru a evalua dacă transferul de fonduri sau orice tranzacție conexă este suspectă și dacă aceasta trebuie raportată unității de informații financiare în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849.

SECȚIUNEA 3

Obligațiile prestatorilor intermediari de servicii de plată

Articolul 10

Păstrarea informațiilor privind plătitorul și beneficiarul plății, care însoțesc transferul

Prestatorii intermediari de servicii de plată se asigură că toate informațiile primite privind plătitorul și beneficiarul plății care însoțesc un transfer de fonduri sunt păstrate împreună cu acest transfer.

Articolul 11

Depistarea informațiilor lipsă privind plătitorul sau beneficiarul plății

(1) Prestatorul intermediar de servicii de plată instituie proceduri eficiente pentru a depista dacă acele câmpuri referitoare la informațiile privind plătitorul și beneficiarul plății din sistemul de mesagerie sau din sistemul de plată și decontare utilizat pentru efectuarea transferului de fonduri au fost completate folosind caractere sau elemente compatibile în conformitate cu convențiile sistemului respectiv.

(2) Prestatorul intermediar de servicii de plată instituie proceduri eficiente, inclusiv, acolo unde este cazul, control *a posteriori* sau control în timp real, pentru a depista dacă următoarele informații privind plătitorul sau beneficiarul plății lipsesc:

- (a) în cazul transferurilor de fonduri unde prestatorii de servicii de plată al plătitorului și al beneficiarului plății sunt stabiliți în Uniune, informațiile menționate la articolul 5;
- (b) în cazul transferurilor de fonduri unde prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății este stabilit în afara Uniunii, informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2);
- (c) în cazul transferurilor procesate în cadrul unui lot unde prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății este stabilit în afara Uniunii, informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește respectivul transfer procesat în cadrul unui lot.

Articolul 12

Transferuri de fonduri în cazul cărora informațiile privind plătitorul sau beneficiarul plății lipsesc

(1) Prestatorul intermediar de servicii de plată instituie proceduri eficiente bazate pe evaluarea riscurilor pentru a determina dacă să execute, să respingă sau să suspende un transfer de fonduri în cazul căruia informațiile cerute privind plătitorul și beneficiarul plății lipsesc și pentru a lua măsurile adecvate pe care trebuie să le urmeze în acest caz.

În cazul în care prestatorul intermediar de servicii de plată constată, la primirea transferului de fonduri, că informațiile menționate la articolul 4 alineatele (1) sau (2), articolul 5 alineatul (1) sau articolul 6 lipsesc ori nu au fost completate folosind caracterele sau elementele compatibile cu convențiile sistemului de mesagerie sau de plată și decontare, astfel cum este menționat la articolul 7 alineatul (1), fie respinge transferul, fie solicită informațiile cerute privind plătitorul și beneficiarul plății, înainte sau după transmiterea transferului de fonduri, în funcție de riscul asociat.

(2) În cazul în care un prestator de servicii de plată omite în mod repetat să furnizeze informațiile cerute privind plătitorul sau beneficiarul plății, prestatorul intermediar de servicii de plată ia măsuri care pot include, mai întâi, emiterea unor avertismente și stabilirea unor termene-limită, înainte de respingerea oricărui nou transfer de fonduri care provine de la prestatorul de servicii de plată respectiv, sau înainte de limitarea sau încetarea relației comerciale cu respectivul prestator de servicii de plată.

Prestatorul intermediar de servicii de plată raportează acest lucru și măsurile luate autorității competente responsabile de monitorizarea respectării dispozițiilor privind combaterea spălării banilor și finanțarea terorismului.

Articolul 13

Evaluare și raportare

Prestatorul intermediar de servicii de plată ia în considerare informațiile lipsă privind plătitorul sau beneficiarul plății ca factor pentru a evalua dacă transferul de fonduri sau orice tranzacție conexă este suspectă și dacă aceasta trebuie raportată unității de informații financiare în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849.

CAPITOLUL III

INFORMARE, PROTECȚIA DATELOR ȘI PĂSTRAREA EVIDENȚELOR

Articolul 14

Furnizarea informațiilor

Prestatorii de servicii de plată răspund, în mod exhaustiv și fără întârziere, inclusiv prin intermediul unui punct de contact central în conformitate cu articolul 45 alineatul (9) din Directiva (UE) 2015/849 în cazul în care a fost numit un astfel de punct de contact, și în conformitate cu cerințele procedurale prevăzute de dreptul intern al statului membru în care sunt stabiliți, cererilor referitoare la informațiile cerute în temeiul prezentului regulament, înaintate exclusiv de către autoritățile competente în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului din statul membru respectiv.

Articolul 15

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament face obiectul Directivei 95/46/CE, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern. Datele cu caracter personal care sunt prelucrate de către Comisie sau de către AES în temeiul prezentului regulament fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de prestatorii de servicii de plată pe baza prezentului regulament doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop. Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal pe baza prezentului regulament în scopuri comerciale.

(3) Prestatorii de servicii de plată furnizează clienților noi informațiile cerute în temeiul articolului 10 din Directiva 95/46/CE înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională. Respectivile informații includ în special o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin prestatorilor de servicii de plată în temeiul prezentului regulament atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(4) Prestatorii de servicii de plată se asigură că se respectă confidențialitatea datelor prelucrate.

Articolul 16

Păstrarea evidențelor

(1) Informațiile privind plătitorul și beneficiarul plății nu se păstrează pe o durată mai lungă decât este strict necesar. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății păstrează evidențele informațiilor menționate la articolele 4-7 pentru o perioadă de cinci ani.

(2) La expirarea perioadei de păstrare menționate la alineatul (1), prestatorii de servicii de plată se asigură că datele cu caracter personal sunt șterse, cu excepția cazului în care dreptul intern prevede altfel, care stabilește circumstanțele în care prestatorii de servicii de plată pot sau sunt obligați să păstreze datele în continuare. Statele membre pot permite sau impune păstrarea în continuare a datelor numai după ce au efectuat o evaluare cuprinzătoare a necesității și proporționalității unei astfel de prelungiri și atunci când consideră că aceasta este justificată ca fiind necesară pentru prevenirea, depistarea sau investigarea activităților de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Perioada de păstrare suplimentară respectivă nu depășește cinci ani.

(3) În cazul în care, la 25 iunie 2015, într-un stat membru sunt în desfășurare proceduri judiciare care vizează prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și un prestator de servicii de plată deține informații sau documente referitoare la respectivele proceduri, prestatorul de servicii de plată respectiv poate păstra acele informații sau documente în conformitate cu dreptul intern pentru o perioadă de cinci ani de la 25 iunie 2015. Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite sau solicita păstrarea unor astfel de informații sau documente pentru o perioadă suplimentară de cinci ani, în cazul în care a fost stabilită necesitatea și proporționalitatea unei astfel de păstrări suplimentare pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

CAPITOLUL IV

SANCTIUNI ȘI MONITORIZARE

Articolul 17

Sanctiuni și măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere dreptului de a prevedea și de a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind măsurile și sancțiunile administrative care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile și măsurile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive și în concordanță cu cele stabilite în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 din Directiva (UE) 2015/849.

Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind măsurile sau sancțiunile administrative aplicabile încălcării dispozițiilor prezentului regulament care fac deja obiectul sancțiunilor penale în dreptul intern. În acest caz, statele membre comunică dispozițiile relevante de drept penal Comisiei.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când prestatorii de servicii de plată sunt supuși unor obligații, în cazul unei încălcări a dispozițiilor din prezentul regulament se pot aplica măsuri sau sancțiuni, în condițiile stabilite în dreptul intern, membrilor organului de conducere și oricărei alte persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, este responsabilă de încălcare.

(3) Până la 26 iunie 2017, statele membre notifică normele menționate la alineatul (1) Comisiei și comitetului mixt al AES. Statele membre notifică Comisiei și comitetului mixt al AES, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(4) În conformitate cu articolul 58 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849, autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. În exercitarea competențelor lor de a impune măsuri și sancțiuni administrative, autoritățile competente cooperează strâns pentru a se asigura că respectivele măsuri și sancțiuni administrative produc rezultatele dorite și își coordonează eforturile atunci când tratează cazuri transfrontaliere.

(5) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru încălcările menționate la articolul 18 comise în folosul lor de către orice persoană, acționând fie în nume propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, și având o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, pe baza oricăreia dintre următoarele:

- (a) competența de a reprezenta persoana juridică;
- (b) prerogativa de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
- (c) prerogativa de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(6) Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanele juridice pot fi trase la răspundere atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (5) din prezentul articol a făcut posibilă comiterea de către o persoană aflată sub autoritatea sa a uneia din încălcările menționate la articolul 18, în beneficiul persoanei juridice respective.

(7) Autoritățile competente își exercită competențele de a impune măsuri și sancțiuni administrative în conformitate cu prezentul regulament, în oricare din următoarele moduri:

- (a) în mod direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub responsabilitate proprie, prin delegare către astfel de autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

În exercitarea competențelor lor de a impune măsuri și sancțiuni administrative, autoritățile competente cooperează strâns pentru a se asigura că respectivele măsuri sau sancțiuni administrative produc rezultatele dorite și își coordonează eforturile atunci când tratează cazuri transfrontaliere.

Articolul 18

Dispoziții specifice

Statele membre asigură faptul că măsurile și sancțiunile administrative includ cel puțin pe cele stabilite la articolul 59 alineatele (2) și (3) din Directiva (UE) 2015/849 în cazul următoarelor încălcări ale prezentului regulament:

- (a) neincluderea repetată sau sistematică de către un prestator de servicii de plată a informațiilor cerute privind plătitorul sau beneficiarul plății, prin încălcarea articolelor 4, 5 sau 6;
- (b) nerespectarea repetată, sistematică sau gravă de către un prestator de servicii de plată a obligației de a păstra informații, prin încălcarea articolului 16;
- (c) nerespectarea de către un prestator de servicii de plată a obligației de a aplica proceduri eficiente bazate pe evaluarea riscurilor, prin încălcarea articolelor 8 sau 12;
- (d) nerespectarea gravă de către prestatorii intermediari de servicii de plată a obligațiilor prevăzute la articolele 11 sau 12.

Articolul 19

Publicarea sancțiunilor și măsurilor

În conformitate cu articolul 60 alineatele (1), (2) și (3) din Directiva (UE) 2015/849, autoritățile competente publică măsurile și sancțiunile administrative aplicate în cazurile menționate la articolele 17 și 18 din prezentul regulament în cel mai scurt timp, inclusiv informațiile privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile, dacă este necesar și proporțional în urma unei evaluări a fiecărui caz în parte.

Articolul 20

Aplicarea sancțiunilor și măsurilor de către autoritățile competente

(1) Atunci când stabilesc tipul măsurilor sau sancțiunilor administrative și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv cele enumerate la articolul 60 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849.

(2) În ceea ce privește măsurile și sancțiunile administrative impuse în conformitate cu prezentul regulament, se aplică articolul 62 din Directiva (UE) 2015/849.

Articolul 21

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre instituie mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor prezentului regulament către autoritățile competente.

Mecanismele respective includ cel puțin pe cele prevăzute la articolul 61 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849.

(2) Prestatorii de servicii de plată, în cooperare cu autoritățile competente, instituie proceduri interne adecvate pentru a permite angajaților lor sau persoanelor care se află într-o poziție comparabilă să raporteze încălcările la nivel intern, prin intermediul unui canal securizat, independent, specific și anonim, proporțional cu natura și dimensiunea prestatorului de servicii de plată în cauză.

Articolul 22

Monitorizarea

(1) Statele membre impun autorităților competente obligația de a monitoriza în mod eficace și de a lua măsurile necesare pentru a garanta respectarea prezentului regulament, precum și de a încuraja, prin mecanisme eficiente, raportarea încălcărilor prezentului regulament către autoritățile competente.

(2) După ce statele membre notifică normele menționate la alineatul (1) din prezentul articol Comisiei și comitetului mixt al AES în conformitate cu articolul 17 alineatul (3), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea capitolului IV, în special cu privire la cazurile transfrontaliere.

CAPITOLUL V

COMPETENȚE DE EXECUTARE

Articolul 23

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului (denumit în continuare „comitetul”). Acesta este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VI

DEROGĂRI

Articolul 24

Acorduri cu țările sau teritoriile care nu fac parte din teritoriul Uniunii

(1) Comisia poate autoriza orice stat membru să încheie acorduri cu o țară terță sau cu un teritoriu care nu intră în domeniul de aplicare teritorială al tratatelor, astfel cum este prevăzut la articolul 355 din TFUE (denumite în continuare „țara sau teritoriul în cauză”), care conțin derogări de la prezentul regulament, pentru a permite ca transferurile de fonduri între țara sau teritoriul respectiv și statul membru în cauză să fie considerate transferuri de fonduri în interiorul statului membru respectiv.

Astfel de acorduri pot fi autorizate numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) țara sau teritoriul în cauză este legat de statul membru respectiv printr-o uniune monetară, face parte din zona monetară a acestui stat membru sau a semnat o convenție monetară cu Uniunea reprezentată de un stat membru;
- (b) prestatorii de servicii de plată din țara sau teritoriul în cauză participă, direct sau indirect, la sistemele de plată și de decontare în statul membru respectiv; și
- (c) țara sau teritoriul în cauză impune prestatorilor de servicii de plată aflați sub jurisdicția sa aplicarea aceluiași norme ca cele instituite prin prezentul regulament.

(2) Orice stat membru care dorește să încheie un acord astfel cum este menționat la alineatul (1) adresează o cerere în acest sens Comisiei, furnizându-i toate informațiile necesare pentru evaluarea cererii.

(3) După primirea de către Comisie a cererii unui stat membru, transferurile de fonduri între acest stat membru și țara sau teritoriul în cauză sunt considerate în mod provizoriu transferuri de fonduri în interiorul statului membru respectiv până la adoptarea unei decizii în conformitate cu prezentul articol.

(4) În cazul în care consideră că nu dispune de toate informațiile necesare pentru evaluarea cererii, Comisia contactează statul membru respectiv în termen de două luni de la primirea cererii, precizând informațiile suplimentare cerute.

(5) Atunci când dispune de toate informațiile pe care le consideră a fi necesare pentru a evalua cererea, Comisia notifică acest lucru statului membru solicitant în termen de o lună și transmite cererea celorlalte state membre.

(6) În termen de trei luni de la notificarea menționată la alineatul (5) din prezentul articol, Comisia stabilește, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2), dacă autorizează sau nu statul membru respectiv să încheie acordul care face obiectul cererii.

În orice caz, Comisia adoptă o decizie astfel cum este menționat la primul paragraf în termen de 18 luni de la primirea cererii.

(7) Până la 26 martie 2017, statele membre care au fost autorizate să încheie acorduri cu o țară sau teritoriu în cauză în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2012/43/UE a Comisiei ⁽¹⁾, Decizia 2010/259/UE a Comisiei ⁽²⁾, Decizia 2009/853/CE a Comisiei ⁽³⁾ sau Decizia 2008/982/CE a Comisiei ⁽⁴⁾ furnizează Comisiei informațiile actualizate necesare pentru o evaluare în temeiul alineatului (1) al doilea paragraf litera (c).

În termen de trei luni de la primirea acestor informații, Comisia examinează informațiile furnizate pentru a se asigura că țara sau teritoriul respectiv impune prestatorilor de servicii de plată aflați sub jurisdicția sa aplicarea aceluiași norme ca cele instituite prin prezentul regulament. În cazul în care Comisia consideră, după o astfel de examinare, că condiția prevăzută la alineatul (1) al doilea paragraf litera (c) nu mai este îndeplinită, abrogă decizia relevantă a Comisiei sau decizia de punere în aplicare a Comisiei.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2012/43/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 de autorizare a Regatului Danemarcei să încheie acorduri cu Groenlanda și cu Insulele Feroe pentru ca transferurile de fonduri între Danemarca și fiecare dintre aceste teritorii să fie considerate transferuri de fonduri în interiorul Danemarcei, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 24, 27.1.2012, p. 12).

⁽²⁾ Decizia 2010/259/UE a Comisiei din 4 mai 2010 autorizând Republica Franceză să încheie un acord cu Principatul Monaco pentru ca transferurile de fonduri între Republica Franceză și Principatul Monaco să fie considerate drept transferuri de fonduri în interiorul Republicii Franceze, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 112, 5.5.2010, p. 23).

⁽³⁾ Decizia 2009/853/CE a Comisiei din 26 noiembrie 2009 autorizând Franța să încheie un acord cu Saint Pierre și Miquelon, Mayotte, Noua Caledonie, Polinezia Franceză și Wallis și Futuna pentru ca transferurile de fonduri dintre Franța și aceste teritorii să fie considerate ca și transferuri de fonduri în interiorul Franței în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 312, 27.11.2009, p. 71).

⁽⁴⁾ Decizia 2008/982/CE a Comisiei din 8 decembrie 2008 privind autorizarea Regatului Unit în vederea încheierii de acorduri cu domeniul Jersey, domeniul Guernsey și Insula Man pentru ca transferurile de fonduri între Regatul Unit și fiecare dintre aceste teritorii să fie considerate transferuri de fonduri în interiorul Regatului Unit, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 352, 31.12.2008, p. 34).

*Articolul 25***Orientări**

Până la 26 iunie 2017, AES emit orientări adresate autorităților competente și prestatorilor de servicii de plată în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la măsurile care trebuie luate în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a articolelor 7, 8, 11 și 12.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 26***Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1781/2006**

Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

*Articolul 27***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 26 iunie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Strasbourg, 20 mai 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1781/2006	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 2
Articolul 4	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 4
Articolul 6	Articolul 5
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 7
Articolul 9	Articolul 8
Articolul 10	Articolul 9
Articolul 11	Articolul 16
Articolul 12	Articolul 10
—	Articolul 11
—	Articolul 12
—	Articolul 13
Articolul 13	—
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolele 17-22
Articolul 16	Articolul 23
Articolul 17	Articolul 24
Articolul 18	—
Articolul 19	—
—	Articolul 26
Articolul 20	Articolul 27